

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. III. Virtutes per Manipulum & Stolum ſignificata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

quas appetit; & seuerius eam punit, vt intra luos contineat limites. Et quamuis hoc cingulum (iuxta aliquorum Doctorum sententiam) significet funes, quibus Christus Dominus in Horto fuit ligatus; aut flagella, quibus fuit ad columnam cæsus: huius tamen rei memoria auget amorem erga eum, qui tanta pro nobis est perpessus, & suauem nobis reddit castigationem carnis, necessariam ad eam continendam, & castam seruandam.

4

SED vterius pergit CINGULI huius significatio; quod etiam colliget & contineat partes Albæ superfluas, ne per terram trahatur, aut ministerium impediatur. Et hoc nomine significat prudentem & cautam mortificationem, non solum in illicitis, sed etiam in licitis, cum non sunt ei, quod tunc fit, accommodata. Sanctitas enim est sicut *Alba* adeo longa & lata, vt complectatur varia genera cogitationum, affectuum, & curarum, & quidem bonarum & Sanctarum. At cogitationes & curæ, quæ in alio tempore & loco bonæ sunt, non semper sunt aptæ in Altari, & tempore Missæ. Quare opus est, illas præcingere, & colligere, ne impediatur. Tempus enim illud est destinatum ad orandum, & sacrificandum; non autem ad studendum, concionandum, aut negotium aliud agendum, quod extra illum locum & tempus esset licitum.

§. III. Virtutes per Manipulum & Stolam significata.

a Psal. 125. 5

MANIPVLVS præmisso osculo crucis, quam in medio habet, imponitur sinistro brachio, dicendo: *Merear, Domine, portare Manipulum stetus & doloris: vt cum exultatione: recipiam mercedem doloris: quæ sententia videtur alludere ad illam Psalmi: a Qui seminant in lachrymis, in exultatione metent. Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua: venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.* Quare dicere possumus, MANIPVLVM significare virtutem zeli, hoc est tristitiam & dolorem de peccatis proprijs, & alienis, in quantum honori Dei, & animarum salutis aduersantur, cum Sæcra quadam contra ea indignatione, & feruente ea disturbandi & expellendi desiderio. Peccata propria dissoluntur lachrymis, gemitibus, & contritionis actibus, & pœnitentia, qui disponunt hominem ad hoc Sacrificium dignè offerendum. Aliena peccata sunt etiam remouenda, orando cum lachrymis, & Sacrificium pro eorum remissione offerendo.

Supra- 2

MANIPULO item, cui infixæ est crux, & in modum scuti in sinistrum brachium imposito, significantur (vt ait S. Bonauentura) arma defensiva, quæ præparare nos oportet ad certamen, quod continuum habemus cum hostibus, impugnantibus nos aduersis huius vitæ rebus; ad lenienda autem sensa, quæ illa aduersa adferant, scutum & clypeus noster esse debet humilitas & patientia Christi Domini nostri; & labores, pugna & luctus.

quas ipse sustinuit usque ad mortem crucis, addens nobis animos ad aduersa toleranda, & pugnandum in omnibus congressibus, sicut ipse Dux noster in suis pugnavit: & memores simus eius, quod alia occasione dixit Ieremias: *b dabis eius scutum cordi laborem tuum.* Quae sententia, etsi in literali sensu, intelligatur de incredulis, qui quasi scuto quodam se tegebant, & excusabant; ne Christi Diuinitatem crederent, quem videbant tot calamitatibus & ignominiiis Passionis affectum: multo tamen aptius Sacerdotes & Iusti sumere debent aduersa crucis Christi, tanquam scutum cordis sui; ut eis se protegant, amplectentes ea magno cum amore; cuius indicium dat Sacerdos, cum imponens *manipulum* in brachium, crucem eius osculatur. Quicquid enim cum amore suscipitur, id iucundum est ac suauis; amor enim clypeus est solidus, ad defendendum quod amat. Ac propterea in libro Canticorum dicit ipse Christus animae: *c pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio; dura sicut infernus, siue sepulchrum, amulatio.*

HOC IPSVM clarius adhuc significatur per Stulam, quae superponitur collo, duciturque per medium pectoris in modum crucis; & cinguli extremitatibus alligatur, ne decidat. Ea autem significat obedientiam Legi Dei exhibendam: de qua dixit Salomon, ut *d collo nostro* tanquam *torquem* magni pretij imponamus, gloriantes & honori nobis tribuentes, quod ei nos subiiciamus, eiusque iugum cum humili subiectione tollamus. Eandem autem apponimus pectori nostro ut ante oculos semper illam habeamus, eius memores, iuxta illud quod Dominus iussit populo suo dicens: *e verba legis ligabis quasi signum in manu tua, & mouebuntur inter oculos tuos, scribesque eam limine, & ostiis domus tua.* Ac denique in crucis modum disponitur super pectus, ita ut pars, quae ab humero dextero descendit, tendat ad sinistrum; & quae ab humero sinistro, tendat ad dextrum. Ad seruandam enim legem, opus est, ut huius vitae an ara & aduersa tanquam dulcia & prospera accipiat; & contra, dulcia & prospera reputet sibi aduersa. Summum reputans gaudium, quod patiat tribulationes ut magis proficiat in humilitate & patientia: timeat verò serenitatem prosperitatum, ne ipsum praecipitent in praesumptionem & superbiam; ut sic in omnibus imitetur obedientiam & subiectionem Christi, per Stulam (ut S. Bonaventura ait) significatam. Qui amplexus Diuinam legem, eam in medio cordis sui poluit: *f factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis*; & per totam vitam tulit crucem suam, fugiens honores, delicias & prosperitates; amplectens verò contemptus, dolores, & aduersitates: exemplo hoc suo approbans, & venerandum reddens hunc electionis modum: ut nos permoueret ad sequendum suum iudicium & consilium, tanquam rectius & aptius, & amplectendum ac faciendum, quod ipse se-

b Thre. 3. 6

c Cant. 8. 6

I

d Prov. 1 8.

c Deut. 6. 8.

2.
Ephes. 2. 8.

g Genes.
48. 13.

cit. Quemadmodum enim Iacob morti proximus commutauit manus ut benediceret Manassen & Ephraim filios Ioseph, qui g Manassen nato maiorem collocauerat ad Patris sui dextram; Ephraim vero nato minorem ad sinistram. Iacob autem commutauit manus, dextram ponens super minorem, & sinistram supra maiorem. Ita Christus D. N. tempore mortis suae, in Cruce pendens, ponit manum suam dextram super ea, quae mundus minor reputat, aduersitates scilicet; sinistram uero super ea, quae mundus maiora iudicat, quales sunt prosperitates: quamuis enim in utrisque possint homines saluari; primae tamen magis sunt conformes ei, quod ipse Dominus sibi elegit, tanquam magis securum.

3

DENIQUE Sacerdos Stulam accipiens, osculatur Crucem in eius medio sitam, dicens: *Redde mihi Domine, Stulam immortalitatis, quam perdidisti in prauaricatione primi parentis: & quamuis indignus accedo ad tuum Sacrum mysterium, merear tamen gaudium sempiternum.* Qua sententia significatur quod quemadmodum Adamus ob inobedientiam, quam exhibuit comedendo fructum arboris prohibita, vestem immortalitatis & aeternae gloriae amisit: ita eam recipit per obedientiam, virtute Crucis, in qua secundus Adamus mortuus est, ut Patri suo aeterno obediret. Et propter spem huius vestis aeternae, debemus libenter induere vestem obedientiae, osculantes demissa, & amanter Crucem propriae abnegationis, in qua obedientia fundatur.

§. IV. Virtutes per Casulam significatae.

a 1. Cor. 31.
7.

b 1. Tim. 1.
5.

CASULA, quae ultima est vestium, magisque splendida; ac praeciosa reliquas tegit: significat virtutem charitatis, quae reliquis virtutibus est excelsior; quibus & honorem adfert, eas defendit, & protegit, comitando eas in earum actionibus, ut perfectae sint. a Charitas enim (ut ait Apostolus) *omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet, & ad omnia valet, ita ut sine ea res omnes sint imperfectae, cum ea autem suam omnes habeant perfectionem: b Finis enim Praecepti (ut idem Apostolus ait) est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta, sed integra & perfecta.* Et quemadmodum Casula duas habet partes, quarum altera pectus, altera dorsum tegit; ita, ait S. Bonauentura, charitas duas debet habere actus: amoris scilicet Dei, & proximi; amorem amicorum & inimicorum, nemine excluso, etiam nobis valde infenso, & qui proderit nos ad dorsum aggrediarur. Nam charitas est, quae suaue nobis reddit legis iugum, & Christi Crucem, & omnium praecceptorum & consiliorum onus facit leuius; aut potius in ea sola summatim quasi omnia continentur, & perfecta legis obseruatio; cuius fructus est pax & gaudium in Spiritu